

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΕΠΤΗ ἀνωτάτη κορυφή τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Γερμανὸς εἶνε συμπαθεστάτη φυσιογνωμία. Τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον, ὃν κοσμεῖ ἀπὸ τῆς 19 Ἰουλίου 1889, ἀνήλθε χάρις εἰς τὴν ἰδίαν ἰκανότητα καὶ ἀρετὴν. Ἐχων πλήρη

τὴν συνείδησιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του, ἐργάζεται παντὶ σθένει ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως παντὸς τὸν ἱερόν κληρον ἀφορῶντος.

«Ἡ θρησκεία εἶνε τὸ προσφορώτερον μέσον—γράφει ὁ ἴδιος ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς βουλευτάς—πρὸς ἠθικὴν τῶν κοινωνιῶν ἀνατροφὴν.» Τὴν ἀλήθειαν ταύτην εἶπερ τις καὶ ἄλλος κατενόησεν, ὁ ἐμπράγματος δ' αὐτοῦ ζήλος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ ὑπὲρ τῆς καθόλου κοινωνικῆς εὐημερίας, ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας, αἵτινες εἶχον ἐκδηλωθῆ ἅμα τῇ εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐκκλησίας ἀξίωμα ἀνόδῳ αὐτοῦ.

Γεννηθεὶς εἰς Καλλιγᾶτα τῆς Κεφαλληνίας τῇ 4 Μαρτίου τοῦ 1844 διήκουσε τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῷ δημοτικῷ Σχολείῳ τοῦ γενέτορος χωρίου του, εἶτα δὲ ἀνώτερά τινα ἐν τῷ Λυκείῳ Ἀργοστολίου. Δεκαπενταέτης μετέβη εἰς Ῥωσίαν, ἔνθα εὔρε τὸν πατέρα του πλοιαρχεὺν ὄντα, παρ' ᾧ διαμείνας ἐπὶ δύο ἔτη ἀνεχώρησε διὰ Κεφαλληνίαν, διελθὼν ὁμῶς ἐκ Πάτμου καὶ καταθελχθεὶς ἐκ τοῦ βίου καὶ τῶν ἱερῶν τελετῶν τῆς ἐν Πάτμῳ ἱερᾶς Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀπεφάσισεν ἵνα ἐκπληρώσῃ ἐνύπνιον ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐπιθυμηθέν. Καὶ ἐγένετο Μοναχός, ἐκ Γερασίου μετονομασθεὶς Γερμανός. Μετὰ τετραετῇ διαμονῇ γαληνιαίαν καὶ ἡρεμον καθ' ἣν καὶ εἰς ἱεροδιάκονον προεχειρίσθη, τακτικῶς δὲ ἱεροδικόνει ἐν τῷ Καθολικῷ, μετέβη μετὰ τοῦ Γέροντός του Παρθενίου Καλλιγᾶ προηγουμένου τῆς Μονῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἐπισκεφθεὶς τὴν Χάλκην καὶ τὸν ἀείμνηστον Διευθυντὴν τῆς ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀνθιμον τὸν Μαζαράκην Μητροπολίτην Σελευκείας παρεκινήθη ἵνα μείνῃ παρ' αὐτῷ καὶ σπουδάσῃ ἱεροδιακονῶν. Ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος ἅγιος ἄνθρωπος μετὰ ἐνιαύσιον παρ' αὐτῷ διαμονὴν

εἰσήγαγε τὸν νεαρὸν θεολόγον Γερμανὸν εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ Θεολογικὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν, καὶ οὕτως ἐξεπληρώθη ὁ τοῦ ἀοιδίου πατρὸς του ἀρχαῖος πόθος. Διαικῶς πάντα τὰ τῆς Θεολογίας μαθήματα καὶ τυχὸν τοῦ βαθμοῦ Ἄριστα ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, μετέβη εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τῷ Παναγιωτάτῳ Πατριάρχῳ Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρονίῳ, εἰς δὲ πρὸ ἰκανοῦ χρόνου εἶχε συτηήσει αὐτὸν ὁ ἀείμνηστος Μαζαράκης. Διορισθεὶς ἐκεῖ κατ' ἀρχὰς ὡς ἰδιαιτέρος τοῦ Πατριάρχου Γραμματεὺς καὶ Ἀρχιδιάκονος, μετ' οὐ πολὺ προεβιβάσθη εἰς Μ. Πρωτοσύγκελον, ἀνατεθέντων αὐτῷ ὅλων τῶν καθηκόντων καὶ αὐτῆς τῆς διευθύνσεως τοῦ Πατριαρχείου. Ἀπελθὼν μετὰ ἐξαετῆ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμονὴν εἰς Κων/πολιν ἕνεκα τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος, ὅπου τότε συνήλθον οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς (1879) πρὸς διάσκεψιν καὶ παθῶν ἐκ τῶν πολλῶν κόπων, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὴν ἐν Μασσαλίᾳ ἐφημεριακὴν θέσιν παρὰ τῇ ἐκεῖ εὐγενεῖ κοινότητι. Ἐκ Κων/πόλεως λοιπὸν ἐπανελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀνεχώρησε διὰ Μασσαλίαν τὴν 16 Μαρτίου 1880. Αὐτόθι διέμεινε 4 μόνον ἔτη τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος παρ' ἀπάντων. Τῇ προτάσει δὲ τοῦ φιλοπάτριδος Ἰατροῦ κ. Σταύρου Μεταξᾶ, ἐλθόντος ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀθήνας, διότι ἐνόμιζεν ὅτι δύναται νὰ πράξῃ καλὸν τι εἰς Κεφαλληνίαν, προήχθη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας προχειρισθεὶς τὴν 24 Μαρτίου 1884. Τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κεφαλληνίας διηύθυνε 5 μόλις ἔτη καὶ τὴν 3 Μαρτίου 1889 ἐγένετο ἡ ἐκλογή αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ του. Μετὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα δυσάρεστα γεγονότα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ νέου ἐξελέγη τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ὡς Μητροπολίτης καὶ ἀποκατεστάθη ἐπισήμως τὴν 19 Ἰουλίου 1889.

Εἰς Κεφαλληνίαν κατῴρθωσε τὴν ἴδρυσιν λαμπροῦ Νοσοκομείου μετὰ παραρτημάτων, Γηροκομείου καὶ Ἐκθετοκομείου. Συνέστησε βιβλιοθήκην δημοσίαν ἀριθμοῦσαν 6,500 τόμους, ἔθηκε τὰς βάσεις Μουσείου περισυλλέξας διάφορα ἀντικείμενα σπάνια καὶ σπουδαιότατα, πρὸς τοῖς ἄλλοις συναθροίσας καὶ 4,500 χιλιάδας νομίσματα ἀρχαῖα, ἐξ ὧν 117 χρυσὰ ὑπὲρ τὰ 1000 ἀργυρᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ χαλκᾶ καὶ ἐν ὑάλινον. Ἀνεκαίνισε τὸν Ἐπισκοπικὸν Ναὸν ἐξ ἰδίων δαπανῶν, συλλέξας ἅμα τὰς εἰκόνας τῶν προκατόχων του ἤρξατο προσέτι τῆς οἰκοδομῆς Ὁρφανοτροφείου, ὅπερ ὁμως ἀναχωρήσας ἐκ Κεφαλληνίας δὲν ἔφερεν εἰς πέρας, τοῦ χορηγοῦ μεταβαλόντος γνώμην ἕνεκα τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεώς του, καὶ διέσωσεν ἐκ βεβαίας πτώσεως δύο μονὰς, τὴν τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου, χορηγοῦντος τοῦ κ. Α. Βαλλιάνου καὶ τὴν τῆς Πηγῆς, συνδραμόντων τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν.

Ἰδοὺ τίς ὁ ρέκτης ἀνὴρ, ὁ ὡς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν συνεχίσας εὐκλεῶς τὴν σεμνὴν καὶ κοινωφελεστάτην πορείαν, ἐν ἧ βαδίσει στερεῶ τῷ ποδὶ ἀνεδείχθη τόσῳ περιφανῶς εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, συνεγεῖρων περὶ ἑαυτὸν πάντοτε τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν. Μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἐγένετο Μητροπολίτης χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, βεβαιοῖ τὴν πανθομολογουμένην ἀξίαν, ἣν κέκτηται.

Τὸ ὑπόμνημα ὅπερ πρὸ διετίας ὑπέβαλε τοῖς κ. κ. βουλευταῖς τῆς Π' περιόδου εἶνε ἐμβριθέστατον, μεστὸν σπουδαιοτάτων εἰσηγήσεων πρὸς διακανόνισιν πολλῶν δεομένων βελτιώσεων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι, στηριζόμενον δ' ἐπὶ πάσης τῆς πολυτίμου πείρας. Ἡ εὐγλωττος τοῦ σεβ. μητροπολίτου φωνὴ δὲν ἔτυχεν ἀκόμη ἀτυχῶς τῆς προσηκούσης μερίμνης, ἀφοῦ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπέιγοντα ζητήματα μένουσιν παρηγκωνισμένα. Ἄς ἐλπίσωμεν τοῦλάχιστον εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ ἀνεγερσις ἐνταῦθα τοῦ Μητροπολιτικοῦ οἰκήματος ἐγένετο τῇ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ καὶ κατὰ μέρος ἰδίῳι χρήμασιν. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Μητρόπολιν ταύτην θαυμάζει τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν σεμνότητα. Πλουσία βιβλιοθήκη κοσμεῖ μίαν ὥραϊαν αἴθουσαν, τάξις δὲ πλήρης ἐπικρατεῖ, χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν περὶ πάντων μερίμναν αὐτοῦ. Φιλάνθρωπος, πρόθυμος εἰς πᾶν καλόν, μετριόφρων, ὁ σεβ. μητροπολίτης δικαίως θεωρεῖται καὶ τιμᾶται ὡς ὁ ἄριστος κληρικὸς τῆς παναγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Πανομοίωτυπον ὑπογραφῆς τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΛΛΙΓΑ

Γερμανοῦ Καλλιγά

ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ;

Σὰν ἔρχεσαι 'στὰ μπάνια
καὶ μοῦ χαμογελᾷς ἀπὸ τὸ παραθύρι Σου,
μὲ φέρνεις 'στὰ οὐράνια
καὶ πνίγομαι, ἂν θές, εὐθὺς γιὰ τὸ χατῆρί Σου.

Κι' ὅταν γυμνὴ 'στὴ σκάλλα
τὰ κάλλη τ' ἀπαλὰ δροσιζῆς μὲ τὸ χέρι σου,
βάζω 'στὸ νοῦ μου ἄλλα,
ξέρεις, ξανθὴ μου, τί; ἤθελα νᾶμουν ταῖρι Σου....

(1894)

Φ...